

Облеклото на циганката/ ромката зависи и от социалното ѝ положение.

Скот Макфий записва в „Дневника си за едно пътуване през 1913 г.“: „Всичко това научих по време на двете си посещения в китно разположения им катун (на гребенарите – б.а.) близо до Инже кой (дн. с. Тополи – б.а.) – село на 3 км от Варна.... Тури бе як, млад мъж с приятен ленив характер, макар и да не красив... Жена му Гина бе смугла, красива и работна – по-голяма част от домакинската работа падаше на нейните плещи. Ако беше облечена по-подобаващо, щеше да е красавица, но поради бедността на мъжа си тя носеше неподходящи дрехи... беше забрадена с тежък тъмен вълнен шал вместо някоя пъстра забрадка; нямаше дори обувки или чорапи...

.... след това тръгнахме да търсим подаръци: купихме ... жълта забрадка и зелено подплатено яке на райета за момичето на Тури... Тури се появи отново с Гина. Тя изглеждаше много хубава с новата кърпа и риза, както и с извезаната престилка на Тотана (свекърва ѝ – б.а.) и златната ѝ монета на врата. И тръгнахме горди из улиците...” (Макфий 2007: 76, 122).

Като код на социалното и материално положение облеклото отличава кардарашките от останалите циганки. Утвърден белег за тяхната групова идентичност е дългата шарена фуста, която продължават да носят и днес. Изчезнала е само престилката, която са вързвали към нея до преди двадесетина години. Задължително е женените да скриват косите си със забрадка. И жените, и девойките от групата винаги са накичени с много златни накити.

Бургуджийката, например, има задължително няколко комплекта дрехи, а при по-богатите стигат до разточителните дори за съвременника 20 броя. “Мойта свекърва, тя щото от богато семейство беше, по 20 престилки имаше, по 20 ризи, от всичко по 20” – казва снаха за “откритието”, което направила навремето като млада булка в гардероба на свекърва си (Дечева 2004: 62).

Булка, йерлийка от кюстендилския квартал „Изток”, разказва за своята сватба през 1967 г.: „Ние сме от търговски родове... Мъжът ми ме взе, за да не ме открадне някой друг. Имах пет рокли за сватбата – бяла, розова, зелена, жълта и синя. Сватбата беше пет дена” (ж., р. 1954 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 168).